Al-Takathur *SURAH 102*

(Tävlan i rikedom) Mecka

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

In the Name of God, the Lord of Grace, the Ever Merciful.

You are preoccupied by greed for more and more, (1)	أَلْهَىٰكُمُ ٱلتَّكَاثُرُ ﴿١﴾
until you go down to your graves. (2)	حَتَّىٰ زُرْتُمُ ٱلْمَقَابِرَ ﴿٢﴾
Nay, in time you will come to know! (3)	كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾
Again, in time you will come to know! (4)	ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾
Indeed, were you to know [the truth] with certainty... (5)	كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ ٱلْيَقِينِ ﴿٥﴾
You would, most certainly, see the fire of hell. (6)	لَتَرَوُنَّ ٱلْجَحِيمَ ﴿٦﴾
Again, you will, most certainly, see it with your very eyes. (7)	ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ ٱلْيَقِينِ ﴿٧﴾
Then on that day you will certainly be questioned about your joys and comforts. (8)	ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٨﴾

At-Takathur
Mekka-perioden

[102:1] NI FINNER ert nöje i att överglänsa varandra i rikedom och världsliga framgångar
[102:2] ända till dess ni står vid gravens rand.
[102:3] Ack nej! En dag skall ni få veta [ert misstag]!
[102:4] Ja, en dag skall ni få veta [ert misstag]!
[102:5] Ack, om ni visste det [nu] med full visshet...!
[102:6] Ja, ni skall få skåda helvetets eld!
[102:7] Era egna ögons vittnesbörd skall då ge er visshet,
[102:8] och den Dagen skall ni ställas till svars för [vad ni gjorde av] det goda som skänktes er [i livet]!

Giriga bekymmer

Denna sūrah har en rytm som är både majestätisk och väcker vördnad; som om det vore rösten av en varnare som står på en hög plats, och med en kraftfull betoning höjer sin röst. Han ropar ut till människor som är sömniga, berusade och förvirrade. De närmar sig ett stup med ögonen slutna och känslorna bedövade. Så varnaren höjer sin röst till det yttersta: "*Ni är upptagna av begäret efter mer och mer, tills ni sänks ner i era gravar.*" (Vers 1-2)

Ni berusade och förvirrade! Ni som njuter och ägnar er åt rivalitet om rikedom, barn och livets nöjen, som ni är säkra på att lämna! Ni som är uppslukade av det ni har, omedvetna om vad som kommer därefter! Ni som kommer att lämna föremålet för denna rivalitet, och vad ni söker stolthet i, och gå till ett smalt hål där det inte finns någon rivalitet eller stolthet! Vakna och se er omkring, alla ni! För "*ni är upptagna av begäret efter mer och mer, tills ni sänks ner i era gravar."* (Vers 1-2)

Med en djup och allvarlig rytm slår sūrah sedan deras hjärtan med den skräck som väntar dem efter att de lämnas i sina gravar: "*Nej, ni kommer att få veta det med tiden*." (Vers 3) Sedan upprepar den samma ton, med samma ord och samma fasta och skrämmande rytm: "*Återigen, ni kommer att få veta det med tiden!*" (Vers 4) Sedan lägger den till djupet och vördnaden i detta påstående och antyder det allvarliga perspektiv som ligger bortom, den skrämmande kärna som de inte känner igen i sin berusning och rivalitet om världsliga rikedomar: "*Om ni bara visste med visshet...*" (Vers 5)

Den villkorliga meningen fullbordas inte i texten. Detta är acceptabelt som en förfinad form av arabiska. Det bidrar till den vördnad som sūrah skapar. Innebörden här är att om de hade vetat vad de borde veta med säkerhet, skulle de inte ha ägnat sig åt sådan rivalitet för små vinster. Sūrah avslöjar sedan den fruktansvärda sanningen som har hållits tillbaka: "*Ni skulle verkligen få se helvetets eld.*" (Vers 6)

Sedan betonar den detta faktum och förstärker dess inverkan på människors hjärtan: "*Återigen, ni kommer verkligen att se det med era egna ögon*." (Vers 7)

Slutligen avslutar den med ett sista uttalande som får den berusade att nyktra till, den loj att bli medveten, den förvirrade att bli uppmärksam och den självgoda att darra och känna oro över sin njutning av bekvämlighet och nöjen: "*Sedan, på den dagen, kommer ni säkert att bli ifrågasatta om era glädjeämnen och bekvämligheter*." (Vers 8) Ni kommer att bli ifrågasatta om allt detta: Hur fick ni det? Hur gjorde ni er av med det? Var det erhållet från en laglig källa och använt på ett lagligt sätt? Eller var det förvärvat på ett olagligt sätt och använt på ett syndigt sätt? Har ni prisat och tackat Gud för det? Har ni gett de fattiga deras rätt? Har ni spenderat något av det på andra? Eller monopoliserade ni allt för er själva? "Ni kommer att bli ifrågasatta" om er rivalitet i att samla och samla rikedomar och om vad ni tar stolthet i. Det är en börda som ni, i er upptagenhet och njutning, tänker lite på. Men bortom det ligger tunga ansvar.

Denna sūrah uttrycker sig själv. Den lämnar ett intryck på oss genom sin mening och rytm. Den lämnar hjärtat upptaget, belastat med tankar om livet efter detta, ouppmärksamt på denna världs trivialiteter och små bekymmer.

Den porträtterar detta liv som ett flyktigt ögonblick i den långa existensens lopp: "Ni är upptagna av begäret efter mer och mer, tills ni sänks ner i era gravar." (Vers 1-2) Detta livs ögonblick är över och dess lilla blad vänds. Därefter sträcker sig tiden ut och bördorna blir tyngre. Sūrahens stil presenterar denna slutsats och uppnår harmoni mellan den faktiska verkligheten och dess uttrycksform.

När vi läser denna vördnadsfulla och majestätiska sūrah, känner vi dess rytm röra sig uppåt i rymden i början och nedåt till en djup, djup nivå i slutet. Vi känner bördan av detta livs ögonblick på våra axlar när vi går tungt längs vägen. Sedan börjar vi ifrågasätta oss själva om de minsta och mest triviala av våra handlingar.